

ΛΕΩΝ ΓΑΜΒΕΤΤΑΣ

Τῆς Ἑλλάδος ἡ Σημαία κυματίζει εἰς τὸν Ῥήνον,
 Νέοι πένθιμ' εἰς τὸν τάφον τοῦ Γαμβέττα τὴν κρατοῦν.
 Φέρει πένθιμον ταινίαν μὲ τοῦ Γερμανοῦ τὸν κρίνον,
 Τὴν γνωρίζουν καὶ μὲ θάμβος οἱ Λαοὶ τὴν χαιρετοῦν.

Εἰς τὸν μυροδόλον τάφον τοῦ φιλέλληνος Γαμβέττα,
 Ὡ τῆς Ἀμπλιανῆς Σημαία, Σοῦ ἀξίζει νὰ στηθῆς.
 Ὅλη φῶς ἀπὸ τὴν λάμπην τῆς Τροιζήνης Σου, χαιρέτα
 Τὸν ποθήσαντα μὲ δάφνην τοῦ Βοσπόρου νὰ στεφθῆς.

Ὅμοιάζει Ἀμαζόνα μὲ τὴν κόμην τῆς λυμένην
 Ἡ Ἑλλὰς εἰς τοῦ Γαλάτου Θρασυβούλου τὴν σποδόν.
 Εὐφημῶ μὲ τὴν Γαλλίαν τὴν Ἑλλάδα ἀδελφωμένην,
 Τὸν Ῥουσσῶ μὲ τὸν Σωκράτη εἰς τῆς δόξης τὴν ὁδόν.

Εἰς τὴν συννεφώδη Λαύραν τόπον κάμετε, Γαλάται!
 Φέρει δάφνην θερισμένην εἰς τοῦ Πέτα τὸν Κρημνόν!
 Νὰ τὴν ἀποθέσῃ ὅπου ὁ Μεσσίας Σας κοιμᾶται: . . .
 Ἀναμνήσεών τῆς τόσων ἀφιέρωμα σεμνόν.

Μεταξὺ Μεσολογγίου ἡ Ἑλλὰς καὶ Παρθενῶνος
 Εἰς τὰ στήθη τῆς ἀκοίει τοὺς φιλέλληνας παλμοὺς
 Τοῦ Μυθιαὶ καὶ τοῦ Ῥοβέρτου, τοῦ Φαβιέρ καὶ τοῦ Μαιζῶνος,
 Κ' ἐγεργητήριόν τῆς ἔχει τοῦ Μινιακ τοὺς στεναγμοὺς.

Μὰ τῶν Ἀθηνῶν τὸν Βράχον! Μὰ τὴν Νόρμαν καὶ τὸ Πέτα!
 Μὰ τὸ αἷμα τοῦ Διτιμάρη καὶ τοῦ Κλέβερ τὰς βολὰς!
 Ὡς ἐπὶ εὐαγγελίου εἰς τὰ στήθη τοῦ Γαμβέττα
 Ὅρκον δίδει νὰ λατρεύῃ τὴν Γαλλίαν ἡ Ἑλλὰς.

Εἰς αὐτὰ τὰ στήθη ὄρκον δόσατε ὅσοι μισεῖτε
 Τὸν βεβακχισμένον Γῦπα εἰς τὸ αἷμα τῶν λαῶν.
 « Εἰς Ποιμὴν καὶ Μία Ποίμνη! » ἐκφωνήσατε Πολίται!
 Καὶ τὰ στήθη τοῦ Γαμβέττα προσκυνεῖτε ὡς Ναόν.

Εἰς Αὐτὰ ἐλειπουργήθη ἡ πανάγραντος Ἰδέα,
 Δι' ἣν εἶδομεν θανόντα Δημοκράτην τὸν Θεόν.
 Δὲν εἶσ' ὄνομα Γαμβέττα! τῶν Λαῶν εἶσαι σημαία!
 Χαραυγ' ἦτον ὁ σκοπὸς Σου τῶν κατόπιν Γενεῶν.

Εἰς τὸν ἐκπεσόντα Κόσμον ἰδεῶδες ἦσο σθένος.
 Ἦσο Κέρβερος τὰς Πύλας ἀπειλῶν τῶν Δυναστῶν.
 Εἰς τὸ πνεῦμά Σου ὁ Κόσμος συνητηθῆ ὠρθωμένως,
 Κ' εἶδες γύρω Σου τὰ Ἔθνη λεγεῶνα Πελαστῶν.

Καθ' ἃς ὥρας σχεδιάζει ὁ Βισμάρκ μίαν Βασιλλίαν
 Τὴν Γῆν πᾶσαν καὶ δεσποτὰς ἀνυπόμους τοὺς Λαοὺς,
 Ὁλυμπιακὴν ὁ Κόσμος τὸν Γαμβέτταν βλέπει στήλην
 Εἰς ἀμόρφους μετὰ κρότου καταπίπτουσιν σωροὺς.

Ὡ! τῆς Δεσποτείας Τέρας, μὴ χαιρεκακῆς ἀκόμα.
 Γλαυξ ποτὲ δὲν θὰ θρηνηθῆ ἐπὶ τῶν σωρῶν αὐτῶν.
 Ἐπ' αὐτῶν θὰ μελωδῆσῃ τοῦ Ῥογιέ-Δελλιλ τὸ στόμα
 Καὶ θὰ ὀρθωθῶν Γαμβέττα ἐθνεγέρται ἑκατόν.

Χαῖρε, Σὺ τοῦ παγκοσμίου Δημοκρατισμοῦ Ἠγέτα!
 Χαῖρε! ὁ τὴν Οἰκουμένην Λαὸν ἕνα ἐμπνευσθεὶς!
 Ὡς τὸ Πνεῦμα καὶ ὁ λόγος εἶσ' αἰώνιος, Γαμβέττα!
 Ὡς ἐδῶ κι' εἰς τὴν Γενεὴν τῶν Ἀγγέλων θὰ στεφθῆς!

Π. Σ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΑΜΒΕΤΤΑ

Ὁ Γαμβέττας ἐγεννήθη τῇ 3 Ἀπριλίου 1838 ἐν Cahors καὶ ἀπέθανε τὴν 31 Δεκεμβρίου 1882 ἐν Ville d' Avray 5 λεπτὰ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου ἄνευ προφανοῦς ὁδύνης. Παρὰ τὴν νεκρικὴν αὐτοῦ κλίνην ἴσταντο οἱ ἰατροὶ Θόμσων καὶ Σάνδρικ. Παρὰ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὄρθιος ὁ κ. Ἰούλιος Φερρὺ ἐφαίνετο βεθυθισμένος εἰς βαθεῖαν θλίψιν. Ὁ ἰχνογράφος κ. Μεγέρ ἐχάρασσε σχεδιάσμα τῶν χαρακτήρων τοῦ νεκροῦ, πλησίον του δὲ πλῆθος ἀνθρώπων μετ' ἀνεκφράστου λύπης παρηκολούθουν τὸν χρωστήρα τοῦ ἰχνογράφου. Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Γαμβέττα οὐδόλως ἐφαίνετο ἀλλοιωθεῖσα· μόνη ἡ γενεῖα αὐτοῦ ἐφαίνετο παραδόξως λευκανθεῖσα ἐντὸς μηνός. Ἡ κεφαλὴ του ἦτο ἀσκεπῆς, βεθυθισμένη ἐντὸς προσκεφαλαίου, κλίνουσα πρὸς τ' ἀριστερά. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἡμιάνοικτοι, ἡ ὄψις πελιδνὴ, τὸ δὲ σῶμα ὀλοσχερῶς κεκαλυμμένον ὑπὸ ἐριούχου καὶ πρὸς τοὺς πόδας σωρὸς ἀνθέων φυσικῶν. Ἐνώπιον τῆς μεγάλης συμφορᾶς, ἥτις ἐπληξῆε τὴν Γαλλίαν, ἐνώπιον τοῦ ἐπιφανοῦς δημοκράτου ὅλοι ἴσταντο σιωπηλοί, ὅλοι ἀκίνητοι. Ἡ καρδιά τοῦ Γαμβέττα ζυγισθεῖσα εὐρέθη ἔχουσα βάρους 400 γραμμαρίων, ὁ δὲ ἐγκέφαλος αὐτοῦ ἔφθανε μόνον τὰ 1,100. Ἡ δαπάνη τῆς κηδείας του ἥτις ἐστοίχισεν 20,000 φράγκων, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Κράτους, διήρκεσε δὲ ἡ συνοδία 4 ὥρας! Ἡ περιουσία ἦν καταλείπει ἐξ 1,500,000 φράγκων προέρχεται ἐκ τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὰς ἐφημερίδας μεγάλην καὶ μικρὰν « Γαλλικὴν Δημοκρατίαν ».

Ἡ Γαλλία ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Γαμβέττα ἀπώλεσε τὸν μεγάλον Ἐργάτην τῆς, τὸν πατριώτην τοῦ 1870 τὸν σώσαντα τὴν τιμὴν τῆς Γαλλίας, καὶ τὸν εὐγλωττον ἀγορητὴν ὑπὲρ τῆς ἀμνηστείας. Ὁ Γαμβέττας ἦτο ἡ ἐνσάρκωσις τῆς Δημοκρατίας, ἣν τοσοῦτον ἠγάπησε καὶ μετὰ τοσαύτης δόξης ὑπηρέτησεν.

Ὁ Γαμβέττας ἀπέθανε καὶ μετ' αὐτὸν ὁ στρατηγὸς Σανζύ· ὁ εἶς ἦτο ἡ ψυχὴ τῆς Δημοκρατίας, ὁ ἕτερος ὁ βραχίον.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ

Ὁ Θεὸς εἶνε ἡ ὑψίστη καὶ ἀναμφισβήτητος ἐν τῷ κόσμῳ ἀλήθεια· διότι θύναται τις νὰ νοήσῃ Θεὸν ἄνευ κόσμου, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ νοήσῃ κόσμον ἄνευ Θεοῦ.

Ἡ ἰδέα τοῦ Θεοῦ εἶνε ἔμφυτος ἐν ἡμῖν. Ἡ ἱστορία κατ' ἐξοχὴν μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

Ὁ Θεός, δοὺς εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν λόγον, ἀνέδειξεν αὐτὸν ἀνώτερον τῶν πλείστων δημιουργημάτων· ἀλλ' ἀνέδειξεν αὐτὸν ἀνώτερον πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὄντων, καταστήσας ἰκανὸν νὰ ὑψῶι τὸν νοῦν αὐτοῦ μέχρι τοῦ Θεοῦ. Διὰ τῆς ιδιότητος ταύτης ὁ ἄνθρωπος ὑψοῦται ὑπεράνω τῆς ὕλης καὶ ἀναδείκνυται ἡ κορωνὴ τῆς δημιουργίας.

Ἡ πίστις εἰς τὸν Θεὸν εἶναι τὸ εὐγενέστατον τοῦ ἀνθρώπου πλεονέκτημα· εἶναι ἡ ἀρχὴ παντὸς ἀγαθοῦ, κανονίζει τὸν βίον καὶ ὀδηγεῖ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν καὶ εἰς τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν.

ΓΡ. ΜΟΣΧΑΚΗΣ
 ὑφηγητής